

Τον Απρίλιο του 1941 το Βρετανικό Εκστρατευτικό Σώμα («W» Force) αποβιβαζόταν στην Ελλάδα για να αναχαιτίσει την γερμανική πολεμική μηχανή του Γ' Ράιχ, εναντίων της οποίας μαχόταν ο ελληνικός στρατός. Στην «W» Force, υπαγόταν και στρατιωτικοί σχηματισμοί της Βρετανικής Κοινοπολιτείας, που προερχόταν από την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία (Australian and New Zealand Army Corps / ANZAC), καθώς επίσης και η Εβραϊκή Ταξιαρχία από την Παλαιστίνη.

Η Εβραϊκή Ταξιαρχία, διέθετε 4 Σώματα Σκαπανέων (Auxiliary Military Pioneer Corps), την 1039^η Μονάδα Λειτουργίας Λιμανιών του Μηχανικού, καθώς και ένα τμήμα Διαβιβάσεων. Συνολικά στη μάχη της Ελλάδας εναντίων του Ναζισμού το 1941, πολέμησαν 2.400 Παλαιστίνιοι Εβραίοι στρατιωτικοί διαφόρων όπλων, ενώ παραμένει άγνωστος ο αριθμός των Παλαιστίνιων Εβραίων στρατιωτικών που ενταγμένοι στο Βρετανικό στρατό έπεσαν στην κατεχόμενη Ελλάδα με αλεξιπτωτο, για να βοηθήσουν στην αντίσταση κατά του κατακτητή. Μπορούμε όμως να γνωρίζουμε μια σειρά από Βρετανούς Εβραίους στρατιωτικούς εκείνης της πολυτάραχης περιόδου, όπως ο αντισυνταγματάρχης Έντυ Μάγιερς (Eddie Myers), ο οποίος διοργάνωσε την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου, στην οποία συμμετείχαν ενεργά, αντάρτες του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ.

Ξεχωριστή περίπτωση, όμως, αποτελεί ο πατέρας του σημερινού Πρόεδρου του Ισραήλ, Σιμόν Πέρες (Shimon Peres), ο οποίος ονομαζόταν Γιτζάκ Πέρσκυ (Yitzak Persky) και ο οποίος το 1942, ενταγμένος στο βρετανικό στρατό, έπεσε με αλεξιπτωτο στην κατεχόμενη Ελλάδα, στην ορεινή περιοχή της Αττικοβοιωτίας, για να συμμετάσχει στην Αντίσταση.

Ο Γιτζάκ Πέρσκυ καταγόταν από το Wiszniewo της Πολωνίας, σημερινή Visniena της Λευκορωσίας, και ήταν έμπορος ξυλείας στην περιοχή του.

Το 1932 μετανάστευσε στο Τελ Αβίβ και μετά από δύο χρόνια τον ακολούθησε η γυναίκα του η Sarah, με τα δύο τους παιδιά τον Shimon, ο οποίος είναι ο σημερινός Πρόεδρος του Κράτους του Ισραήλ και τον αδελφό του ο Gerson.

Ο Γιτζάκ Πέρσκυ, με την έναρξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, κατατάχτηκε εθελοντής στη Χάιφα, στο βρετανικό στρατό και εκπαιδεύτηκε στα αλεξιπτωτα, για να πολεμήσει τους Γερμανούς Ναζί, οπουδήποτε στην Ευρώπη.

Ήδη από το καλοκαίρι του 1940, είχε συγκροτηθεί στη Μεγάλη Βρετανία η Διεύθυνση Ειδικών Επιχειρήσεων (Special Operations Executive /SOE), με σκοπό τη διενέργεια δολιοφθορών και τη διεξαγωγή ανορθόδοξου πολέμου στην κατεχόμενη Ευρώπη από το γερμανικό ναζιστικό Γ' Ράιχ.

Στην Μέση Ανατολή, με έδρα το Κάιρο η Διεύθυνση Ειδικών Επιχειρήσεων, δημιούργησε το Γραφείο Στρατιωτικών Επιχειρήσεων (Military Operations 4 -MO4), το οποίο είχε την ευθύνη για τις χώρες της Βαλκανικής Χερσονήσου.

Η εκπαίδευση των στελεχών της MO4, γινόταν στο Κέντρο Ειδικής Εκπαιδύσεως 102, που λειτούργησε τον Σεπτέμβριο του 1941, με έδρα τη Χάιφα.

Μετά τη βασική εκπαίδευση, που προέβλεπε εκπαίδευση σε ασυρμάτους, δολιοφθορές και τακτικές ανορθόδοξου πολέμου, τα στελέχη της MO4 στέλνονταν για εκπαίδευση στα αλεξιπτωτα στο Καμπρίτ της Αιγύπτου, κοντά στη διώρυγα του Σουέζ, όπου είχε έδρα η βρετανική μονάδα επιδρομών η L Detachment, και στην οποία λειτουργούσε σχολή αλεξιπτωτιστών.

Τον Οκτώβριο του 1942 ρίχνεται με αλεξιπτωτα στην Κεντρική Ελλάδα, στην περιοχή της Παρνασίδας, η πρώτη οκταμελής βρετανική στρατιωτική αποστολή της MO4, με επικεφαλής τον αντισυνταγματάρχη Μάγιερς.

Η βρετανική αποστολή έχει ως σκοπό να αποκαταστήσει την επαφή των ελληνικών αντιστασιακών οργανώσεων ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ με το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής, αλλά και να εφαρμόσει τάχιστα τη διαταγή του Στρατηγείου, που προέβλεπε δολιοφθορές σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις, εναντίων γερμανικών στόχων στην κατεχόμενη Ελλάδα.

Την ίδια χρονιά του 1942, ακολουθούν και άλλες ρίψεις σαμποτέρ της Βρετανικής Κοινοπολιτείας σε όλη σχεδόν την ορεινή επικράτεια της Ελλάδας. Σε μια από αυτές τις ρίψεις του 1942 συμμετέχει και ο Γιτζάκ Πέρσκυ, στην ορεινή περιοχή της Αττικοβοιωτίας.

Δυστυχώς όμως η αποστολή του σαμποτέρ Πέρσκυ, τερματίζεται άδοξα, καθώς μετά την πτώση του με αλεξιπτωτο και την προσγείωση στο ελληνικό έδαφος, συλλαμβάνεται αιχμάλωτος πολέμου και φυλακίζεται από τον γερμανικό στρατό. Καταφέρνει να αποδράσει από τη γερμανική φρουρά και για αρκετούς μήνες κρύβεται σε δασώδεις περιοχές της Αττικής τρώγοντας χόρτα και σαύρες.

Μετά από αυτή την οδυνηρή περιπλάνηση, στην αττική ύπαιθρο, κάπου στις πλαγιές της Πάρνηθας, βρίσκει καταφύγιο στην ανδρική μονή της Χασιάς. Οι μοναχοί της μονής περιθάλλουν τον ηρωικό σαμποτέρ και τον κρύβουν στο μοναστήρι για ένα περίπου χρόνο με κίνδυνο της ζωής τους. Στην συνέχεια τον φέρνουν σε επαφή με τις αντιστασιακές οργανώσεις της περιοχής, οι οποίες τον εντάσσουν στο δίκτυο διαφυγής για την Μέση Ανατολή.

Στη συνέχεια ο Πέρσκυ μετακινείται από το μοναστήρι της Πάρνηθας, σε πορεία προς τον Όλυμπο μαζί με άλλους 18 Βρετανούς, Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς στρατιωτικούς με

προοπτική να διαπλεύσουν το Αιγαίο με ένα καΐκι και διαμέσου Σάμου να διεκπεραιωθούν στην Τουρκία.

Επικεφαλής της ομάδας των φυγάδων, τίθεται ο Βρετανός επιλοχίας Τσαρλς Κάουαρντ (Charles Coward), όμως οι φυγάδες είναι άτυχοι καθώς έξω από τη Σάμο συλλαμβάνονται από γερμανική ναυτική περίπολο.

Σ' αυτή τη δύσκολη κατάσταση ο Βρετανός επιλοχίας, παραδίδει στον Πέρσκυ τη στρατιωτική ταυτότητα ενός νεοζηλανδού στρατιώτη, οποίος είχε πεθάνει στο καΐκι εξ αιτίας των κακουχιών, ξορκίζοντας ταυτόχρονα τους άλλους φυγάδες του καΐκιού, να μην αποκαλύψουν στους Γερμανούς την ταυτότητα του Εβραίου σαμποτέρ, που βρισκόταν μαζί τους.

Τα επόμενα χρόνια του πολέμου βρίσκουν τον Γιτζάκ Πέρσκυ να είναι αιχμάλωτος πολέμου στο στρατόπεδο συγκέντρωσης E715 για Βρετανούς στρατιωτικούς, στο Άουσβιτς στην Πολωνία, μέχρι το 1945.

Στο στρατόπεδο συγκέντρωσης E715 στο Άουσβιτς, ο Βρετανός επιλοχίας Κάουαρντ, που μιλούσε τη γερμανική γλώσσα, βοήθησε αρκετούς Εβραίους να αποδράσουν και αρκετές φορές ο Γιτζάκ Πέρσκυ, τον έσωσε από βέβαιο θάνατο για τις παράτολμες αυτές πράξεις που διενεργούσε στη διάρκεια της κράτησής τους.

Είναι δε ιδιαίτερα τιμητικό για τους Βρετανούς στρατιωτικούς κρατούμενους του στρατοπέδου, πως τήρησαν τον κώδικα της στρατιωτικής τους τιμής και φρόντισαν μυστικά να αποκρύψουν την εβραϊκή ταυτότητα του συγκρατουμένου τους Γιτζάκ Πέρσκυ, σώζοντάς τον από βέβαιο θάνατο από τους Γερμανούς Ναζί.

Μετά το τέλος του πολέμου το 1945, ο Γιτζάκ Πέρσκυ επέστρεψε και εγκαταστάθηκε οριστικά με την οικογένειά του στο κράτος του Ισραήλ, ενώ παράλληλα άλλαξε το επίθετό του από Πέρσκυ και το έκανε Πέρες (Peres).

Από όλους τους συγγενείς του, που είχαν παραμείνει στο στο Wiszniewo της Πολωνίας, κατά την διάρκεια του πολέμου δεν επέζησε κανείς, καθώς όλοι τους θυσιάστηκαν στο Ολοκαύτωμα.

Ο Γιτζάκ Πέρσκυ και ο Τσαρλς Κάουαρντ παρέμειναν φίλοι και μετά το τέλος του πολέμου.

Ο Κάουαρντ πέθανε το 1976, ενώ, το 1965 τιμήθηκε από το Yad Vashem και έλαβε την τιμητική διάκριση του «Δίκαιου των Εθνών» στο Ισραήλ.

Ο Γιτζάκ Πέρσκυ, ο πατέρας του σημερινού Πρόεδρου του Ισραήλ Σιμόν Πέρες, πέθανε το 1962 σε ηλικία 66 χρονών.

(Πηγή:

[ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ](#)

[#913;#915;#937;#925;](#)

, 4.8.2012, του Αλέκου Ράπτη, www.agon.gr)

**** Στη φωτογραφία, α**

πό δεξιά προς τα αριστερά: Γιτζάκ Πέρσκυ, η συζυγός του Σάρα, Σιμόν Πέρες, Καρμέλα Πέρες σύζυγος Γκέρσον Πέρες, Γκέρσον Πέρες αδερφός Σιμόν Πέρες και Σόνια Πέρες σύζυγος του Σιμόν.